

ՄԵՆԱՄԱՐՏ Տ' ԱՅԼԵԱՅ

ԸՆԴ ՈՐԴԻՈՅՆ ԻՒՐՈՑ

—*—

(Դրոշագ քաղաքական պատերազմաց)

Անդէն Տ'Այլի ընդ ամենայն զահ և զօրհաս սրփռէր մահու,
 Տ' Այլի յոխորտապանծ երեսնամեայ դուպարածիւք,
 Յանհընարին անդ արհաւիրս մարդախոշոշ պատերազմին,
 Թէպէտ յեցեալ յայլելոյթ՝ 'ի նոր վառի ոյժ քաջալանջ,
 Ըսպառնալից հարուածոցն ընդդէմ դառնայ մարտիկ դք քաջ,
 Դիւցազն երէկածին 'ի ծաղկազուարճ ամացն 'ի տիս,
 Խաղայ գնայ 'նդ առաջ Տ' Այլեայ 'ի ռազմական մոլեալ զայրոյթ,
 Հատեալ անցեալ ընդ բոցաշունչ և երկնապող մըրրիկ փոշոյ,
 Ընդ մէջ վիրաւորաց, խոշոշելոց շողեւարաց.
 Մըտրակ 'ի կուշտ վարեն ըզձիանն եռանդնաթափ երկղբին ևս,
 Երկղբին 'ի միահարթ յարինաններին 'ի դալարւոյ,
 Ի բացէ 'ի ճակատուց շահատակին յարչաւ խիզախ:
 Արիւնուշտք երկաթապատ ըսպառազէնք, արդն 'ի ձեռին,
 Յանկարծոյն արչաւակի ընդհարկանին յահել բաղխին.
 Մեծ դըրորդմամբ թընդայ երկիր, արդունք նոցին հարեալ ջաղխին.
 Զոր օրինակ 'ի հրացայտ յերկնիցն 'ի դաշտ զոյգ ահել ամպք՝
 Ըզգոռուսն որոտմանց և զօրահաս յինքեանս ածեալ,
 Բաղխին յիրեար ընդ այերս և սըլանան 'ի թևս հողմոց.
 Նոյն 'ի խառնուրդս անդ նոցին ժայթքեն ահել փայլատակունք,
 Ընդուստ շանթիք թօթափին և մահացուք կան 'ի գողի:
 Այլ մեկուսի յիրեանց ձիոցն յանկարծաթափ իմըն ճըգամբ,
 Այլ իմն ազգ խընդրեն անդ մահ չըւառականքըն շահատակք,
 Ահա 'ի ձեռսըն փայլակէ վաղակաւոր սուր մահառիթ:
 Դիմեալ անդր ընթացաւ Հեռ, դե մըրցական ասպարիսին՝
 Մահ դալկադէմ, արինահնդձ հուպ մատուցեալ կայր առնըմին.
 Այլ թըշուառք, կանեցուցէք աղէ զհապճեպ հարուածըս ձեր:
 Այլ Օրհաս մահահամբոյր վառէ զնոցին աշխոյժս ի տապ,
 Կըղկըղան ըզմիմեանց երկղբին ևս հերձուլ ըզսիրտ,
 Ըզսիրտ ոխերիմ զոր ոչ համբուն ինչ ճանաչեն:
 Շուրջ ըզնորք պատեալն երկաթ՝ փայլականացեալ շանթս արձակէ,
 Յանընդհատ հարուածոց փայլատակէ զըրեն նոցին.
 Զեռք անգութք կարմիր 'ի գոյն ներկին յարեան խոխոջնոյ.
 Ասպարն և գըլխանոց կախալ ըզգոռ ճըգանցն ըզդէմ,
 Ըզհարուածսըն խափանեն 'ի բաց հերքեալ զմահուն եղեռն.

Անցնիր հարեալ անդ յապուշ ընդ այնքանի շահատակումն,
Պատկառ կայր յախոյենէն՝ ընդ արութիւնն ըսքանչացեալ:
Հուսկ Տ՝ Այլի ծանրեալն ամօք՝ չարախտաւար հարուածով,
Ըզմեծանձնեայ նահատակն առնէ առ ոոսս իւր դիտապատ:
Մէզ մըռայլ յաւիտենից պատէ զաչացըն լուսարանս,
Սաղաւարտն առ նովաւ հողաթաւալ յերկիր զլորի:
Տ՝ Այլի զդէմըն նըշմարէ, սվ աղաղակ անյուսութեան:
Տեօանէ փարի զնովաւ և էր, աւանդ, որդի նորա:
Հայրն եղկելի ետ ընդ ետ զաչսրն թացեալ յարտօսր 'ի սուգ,
Մինչ ըզզէնս որդեկոտոր դարձուցանէր 'ի լանջոս իւր,
Արգելուն զինքն՝ ընդդէմ կացեալ արդարաւառ մոլեգնութեանն:
Ահափետեալ թափէ գանձն 'ի սոսկալի վայրէ անտի:
Նըզովէ մինչ 'ի սպառ զեզեռնաւորն իւր յաղթութիւն,
Բարեաւ մընալ արքունեացն ասէ, մարդկան, փառաց բարձու,
Եւ յիւրմէ իսկ անձնէն խոյս յանապատըս տըւեալ,
Ի հուսկ սահման տիեզերաց գընայ ծածկել զաղէտ սըրտին:
Անդ, թէպէտ դայցէ արեւն աւետաբեր լուսոյ երկրի,
Թէպէտ 'ի յանգ զընթացս հանցէ լայնածաւալ 'ի ծոց ալեաց,
Ի ձայն նորա հընչէին յողորմ վանգիւն գանգք արձանաց,
Չանուն, ըզհէքն անուն թըշուառական իւրոյ որդւոյն

ՎՈՂԴԻՒ

ԹՐԳՄՆ. ՓԱՌՆԱՅ ԲԱՐՍԵՂԵԱՆ

Ուսումնաարտ Սշակ. Մ - Ռափ. Վարժարանի

ՅԱՐԱՍՈՒԹԻՒՆՔ

ՍԱՂՄՈՍԱՏ

—(ՏԵՍ ՀԱՅՈՐ ԻՋ. ԷՋ 348)—

Գ

Տէր, այս ինչպէս բաղմաթիւ
Եղան նեղիչք իմ անձին,
Եւ այլ շատեր ի կըռիւ:
Եւան ինձ գէմ, խորխտացին:

Շատեր ասին թէ՝ «Սորա
«Գործը վատ է. Աստուծով
«Փրկութեան յոյս մի չի կայ,
«Ինկած է սա երեսէ շ:

Այլ գու, Տէր իմ ողորմած,
Եղար խեղճիս օգնական,